

בש"פ 3168/21 - מדינת ישראל נגד מחמד האדיה, עבדאלסמד האדיה

בבית המשפט העליון

בש"פ 3168/21

כבוד השופט י' עמית
מדינת ישראל

לפני:
העוררת:

נגד

1. מחמד האדיה
2. עבדאלסמד האדיה

המשיבים:

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק
מ"ת 30375-12-20 שניתנו ביום 2.5.2021 וביום
5.5.2021 על ידי כבוד השופטת ש' ליבוביץ

(12.5.2021)

א' בסיון התשפ"א

תאריך הישיבה:

עו"ד הדר פרנקל
עו"ד וסים דכוור

בשם העוררת:
בשם המשיבים:

החלטה

1. כנגד המשיבים, שני אחים, הוגש כתב אישום בבית המשפט המחוזי בירושלים, המייחס להם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיפים 329(א)(1)+29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כמתואר בכתב האישום, השניים תקפו בצוותא חדא את המתלונן, באמצעות סכין שהחזיק המשיב 2 וחפץ שהחזיק בידו המשיב 1.

2. בית המשפט קמא קבע בהחלטתו מיום 5.1.2021 כי קיימת תשתית ראייתית לכאורה לביצוע העבירה, אם כי ברף נמוך יותר לגבי המשיב 2, וזאת לנוכח הטענה כי היה זה אדם אחר שתקף את המתלונן, ולא המשיב 2 (בסרטון נראה התוקף השני מגיע למקום כשעל ראשו ברדס והוא מחזיק סכין בכיסו).

בהחלטתו מיום 14.3.2021 הורה בית המשפט קמא על מעצרם של השניים עד לתום ההליכים, וזאת בהעדר חלופת מעצר מתאימה.

עמוד 1

בהחלטתו מיום 2.5.2021 הורה בית המשפט קמא כי ניתן להמיר את מעצרו של המשיבים במעצר בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי. לבקשת המדינה, הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע החלטתו עד להגשת ערר.

3. על החלטתו של בית המשפט קמא מיום 2.5.2021 נסב ערר המדינה. בתמצית שבתמצית, נטען כי לא ניתן לאיין את מסוכנותם של המשיבים, לנוכח הסכסוך הפעיל בינם לבין המתלונן וההמלצה השלילית של שירות המבחן בעניינם.

4. צפיתי בסרטונים המתעדים את אירוע האלימות. המדינה טענה בערר כי האלימות לא החלה בעקבות התגרות כלשהי מצדו של המתלונן. כשלעצמי, התרשמתי אחרת ודומה כי יש ממש בטענת ההגנה לפיה המתלונן התגרה במשיב 1. בסרטון נראה המתלונן עוצר את רכבו בצמוד לעגלת התירס של המשיב 1, תוך שהוא חוסם את הגישה לעגלה. לאחר מכן נראה המתלונן יוצא מהרכב, ונראה כי במהלך חילופי דברים בינו לבין המשיב 1, הוא מצלם את האחרון מקרוב ואחר כך נוטל קערה מעגלת התירס, אותה המשיב 1 מחזיר למקומה. בהמשך, המתלונן הולך ומקיף את רכבו, מגיע לעגלה מצדה השני ונוטל דבר מה ממנה. או-אז נראים השניים תוקפים את המתלונן באלימות מתפרצת ושלוחת רסן למשך מספר שניות, תוך שהמשיב 2 שולף את הסכין ודוקר את המתלונן בראשו, בפניו, בצווארו ובכתפו.

5. עיינתי בחומר שלפניי, לרבות בתסקירי שירות המבחן, שמעתי את טיעוני הצדדים וכאמור, צפיתי בסרטונים שמתעדים את האירוע.

לטעמי, יש להבחין בין שני המשיבים. למשיב 1 אמנם לא מיוחסת החזקה פיזית של הסכין, אך מהסרטון עולה כי מדובר בתקיפה בצוותא חדא וכי השניים נדברו ביניהם קודם לכן לתקוף את המתלונן. למשיב 1 עבר פלילי של ממש, לרבות עבירות אלימות, והוא ריצה בעבר מספר מאסרים. בהינתן עברו הפלילי המכביד של המשיב 1; בהינתן רמת האלימות שהופעלה כלפי המתלונן כפי שניתן לחזות בסרטונים; בהינתן חששו של המתלונן מפני משפחתם של המשיבים, משמדובר בסכסוך פעיל; ובהינתן כי שירות המבחן העריך את רמת מסוכנותו של המשיב 1 כגבוהה – אני סבור כי יש לקבל את הערר לגביו, כך שימשיך לשהות במעצר מאחורי סורג ובריח.

למשיב 2 זו הסתבכות ראשונה עם החוק, ובחלוף כמעט חצי שנה מיום מעצרו, יש להניח כי הפנים את לקחו ודומה כי ניתן להקחות את מסוכנותו במעצר באיזוק אלקטרוני בתנאים כפי שנקבעו על ידי בית משפט קמא.

6. סוף דבר, שאני מקבל את הערר לגבי המשיב מספר 1 ודוחה את הערר לגבי המשיב מספר 2.

המשיב 2 יוכל להשתחרר בבית המשפט המחוזי בירושלים לאחר שיתקיימו כל התנאים האמורים בהחלטת בית המשפט קמא (כפי שנמסר על ידי הסיניגור, הדברים כבר נעשו טרם הגשת הערר).

ניתנה היום, א' בסיון התשפ"א (12.5.2021).

ש ו פ ט
